

2011 PUBLIC EXAMINATION

Serbian

Continuers Level

Section 1: Listening and Responding

Transcript

Section 1, Part A

Text 1

Здраво Бранко, овде Ана. Дубоко удахни. Ипак идемо. Добила сам на наградној игри две улазнице за финале у тенису на отвореном првенству Аустралије. И то баш кад си ми ти јавио да су сви твоји покушаји пропали. Не могу да ти опишем колико сам срећна. А ти си рекао да нећу успети. То само показује шта ја могу да постигнем! Чућемо се ускоро.

Text 2

И ове године музички фестивал Exit, који је одржан од 7. до 10. јула у Новом Саду, доживео је огроман успех. Петроварадинска тврђава је била место забаве, љубави, музике и доброг провода.

Захваљујући врхунској организацији, тј избору квалитетног програма, као и приступачним ценама улазница, фестивал је забележио рекордну посету од близу 200 000 младих из целог света, којима се представило 600 извођача.

Новооснована фондација 'State of Exit' доделила је неколико стипендија талентованим студентима у смислу даљег усавршавања овог музичког спектакла.

Извођачи и задовољни посетиоци за које Exit од почетка важи за најбољу журку у Европи су његова најбоља препорука, а за Туристички савез Србије изванредна прилика да овај догађај искористе за туристичко промовисање Србије.

Text 3

- ДАРКО: Ајде Јано разведри се, није крај света. Биће још огласа за посао, ово ти је тек први разговор.
- ЈАНА: Лако је теби да кажеш Дарко. Ти радиш у фирми свог оца и од њега учиш, а ко ће мене да запосли! Је не познајем никог ко би могао да ме запосли. Ако се тако добија посао, ја га никад нећу добити!
- ДАРКО: Не буди смешна. Млада си и паметна. Уђи у било који тржни центар и иди од радње до радње и питај.
- ЈАНА: А знаш ли ти колико још има младих и паметних девојака које исто траже посао? Зашто мислиш да бих ја имала предност у односу на њих. А да будем искрена, таква врста посла ме не привлачи. Стојиш сатима и смешкаш се људима који улазе да би само убили време.
- ДАРКО: Али за почетак, сваки посао је добар. Имаш неко искуство, које ће ти сигурно једног дана помоћи. Сети се Вере. И она је тако почела, а сада је један од водећих људи у Мајеру.
- ЈАНА: По коју цену! Када си је последњи пут видео?
- ДАРКО: Само хоћу да кажем да из било којег посла може да изникне прилика за будућност. Покушај да будеш позитивнија.
- ЈАНА: Разумем шта хоћеш да кажеш и хвала ти на разумевању. Ја бих, ипак, хтела да нађем посао на којем могу да применим своје знање и да што више научим. Ја сам већ при крају факултета и желим сад да створим могућност за добру каријеру.

Text 4

Водитељ: Наш гост је Марина Лукић, школски психолог и аутор књиге „Да ли су ово твоји родитељи“. Госпођо Лукић, Ваш подухват је веома амбициозан и оптимистичан. Натерати тинејџере да читају било шта у доба дигиталне револуције, а камоли књигу овог типа, велики је изазов. Објасните како сте дошли на идеју да напишете ову књигу?

М. Лукић: Кроз посао који радим приметила сам да су све књиге које се баве питањем односа родитеља и деце, написане за родитеље и обилују саветима и информацијама о васпитавању деце, разумевању промена код тинејџера, а да не постоји буквално ни једна књига која даје савет тинејџерима како решити конфликт са родитељима. Мислим да и они заслужују помоћ. Такође, желела сам да напишем књигу другачијег стила, која неће бити само информативна, него и забавна.

Водитељ: Кажете помоћ?! Па они све знају! Шта је то у вашој књизи што би могло да привуче њихову пажњу? Нисте измислили новог Харија Потера, зар не?

М. Лукић: У својој књизи настојала сам да на другачији начин приступим проблему.

Покушала сам да објасним младима улогу родитеља, њихова осећања и очекивања, промене кроз које они пролазе и изазове родитељства уопште. Све то попраћено је конкретним саветима и казано њима блиским језиком и стилем.

Водитељ: Хвала госпођо Лукић. Желим Вам много успеха и... среће. Можда ћете Ви успети да одговорите на питања на која нису успели да одговоре многи познати психолози и социолози.

Драги тинејџери, да ли сте нас слушали? Јер ако јесте, пред вама је књига коју, како кажу, не смете да пропустите. Не само да ће ова књига помоћи да решите главни проблем – како са родитељима, него ће вас и забавити до суза. Пријатно читање!

Section 1, Part B

Text 5

- БРАНКА: Тата, баш би ми овде лепо стајао један шарени лептирић.
- ОТАЦ: Бранка, о томе смо већ разговарали. Ти добро знаш да те ствари не волим.
- БРАНКА: Знам. У твоје преисторијско доба то су носили само криминалци и морнари. Али, сада је двадесет први век, моје доба.
- ОТАЦ: Да, али је негативна слика и даље остала. Бојим се да ћеш се једног дана кајати јер су те ознаке на телу трајне. Њих се никада нећеш ослободити.
- БРАНКА: А зашто бих ја те мотиве скидала?
- ОТАЦ: Па, ево један разлог. Када будеш бакица, ти лепи цртежи ће постати ружне смежуране мрље. А то баш није лепа слика, зар не?
- БРАНКА: О, тата, то је тако далеко. Ја не видим да је уцртавање лепих сличица на тело нешто лоше. Ти знаш мој став да их ја ни по коју цену не бих ставила на лице, врат и груди.
- ОТАЦ: Лепо је што си сама одредила границу до које можеш да идеш, али то за мене није довољно.
- БРАНКА: Како то мислиш?
- ОТАЦ: Ишаране руке и озбиљни послови не иду заједно.
- БРАНКА: Хеј, тата. До тада ће и тај табу пасти, ако већ није.
- ОТАЦ: Могао бих се предомислити под два услова. Први је: ништа се не сме видети када обучеш мајицу кратких рукава.
- БРАНКА: Шта ће ми онда ови цртежи ако нико не може да их види?
- ОТАЦ: Па, могу се видети на плажи која је ионако бесплатна изложба нарцисоидности.
- БРАНКА: О, докле ти оде...! А други услов?
- ОТАЦ: Хајде, бићу добар тата. Твог лептирића ћеш добити за свој осамнаести рођендан као поклон од мене.

Text 6

- АЛЕКСАНДАР: Јецо, одавно се нисмо чули. Хајде са нама вечерас у диско.
- ЈЕЛЕНА: Не могу, Ацо. Знаш да сам обично у то време на интернету са Марком.
- АЛЕКСАНДАР: Ах, да... заборавио сам. Онај твој „виртуелни“ пријатељ тамо преко мора. Каква романтична љубав „на даљину“...
- ЈЕЛЕНА: Па шта? Зар је само контакт очи у очи потребан да би се склопило пријатељство? Уосталом, Марко је увек ту кад ми је потребан. Разговарамо сатима и никад ми није досадно.
- АЛЕКСАНДАР: Јелена, зар не мислиш да је боља идеја да изађеш са нама у друштву људи које познајеш годинама и да упознаш нове људе уместо да губиш време на компјутеру?
- ЈЕЛЕНА: Мислиш... у врућем, загушљивом и бучном диску са типовима који покушавају да ме шармирају својим глупим шалама?...
- АЛЕКСАНДАР: А твој пријатељ са Интернета? Он глуми идеалног младића без мане. Не бих се зачудио да је то маторац који се представља као тинејџер.
- ЈЕЛЕНА: Ни случајно! Ја имам шесто чуло за те ствари. Интересују нас исте ствари, волимо исту музику и филмове и открили смо много заједничких особина.
- АЛЕКСАНДАР: Стварно треба да се освестиш, девојко. Преко интернета не можеш да видиш његове недостатке, а поготово да осетиш оно узбуђење у контакту очи у очи на првом састанку.
- ЈЕЛЕНА: Човече, знаш ли да интернет нуди далеко већи избор одговарајућих партнера? И да је све више и више људи у свету који на овај начин траже пријатељство, а налазе чак и љубав.
- АЛЕКСАНДАР: Јесте, нажалост. Ето, докле смо дошли.
- ЈЕЛЕНА: Чак и неке анкете показују да су интернет партнери привлачни и паметни исто као и они којима смо свакодневно окружени.
- АЛЕКСАНДАР: Ја бих радије додао да су они усамљени и несигурни јер не смеју да излазе и да се упознају са новим особама. Баш као и ти.
- ЈЕЛЕНА: Е, па хвала ти на том „комплименту“. Тао.